

ЧИЧОПЪЙ И АСМА БЕЙ

И запорилъ, дѣдо Прсйчо широкитѣ ниви на хаджи Глигорча, залѣлъ едъръ потъ надъ чуждитѣ бразди и търпеливо зачакалъ да минатъ още три години.

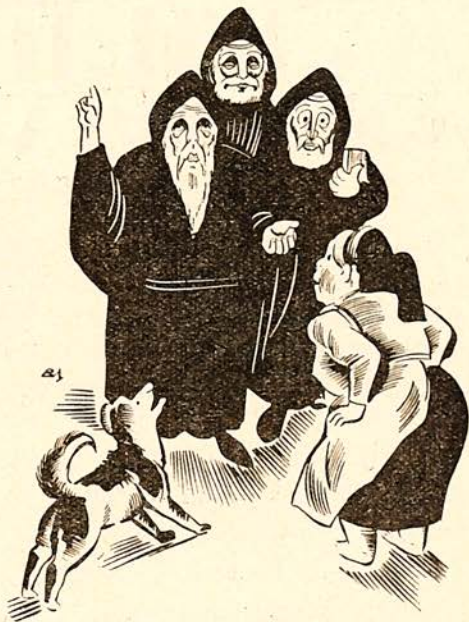
И въ кжщи се не върналъ вече. Че тежка била думата му. Като камъкъ. Каже ли я — никой не може да я отмѣсти.

А баба Пройчовица, съ забита на кръстъ писана хурка, цѣлъ день скиташе отъ синоръ на синоръ тлъста паша за дъртата си крава да дири. Ала стара стока закрепва ли се да пасе като младъ добитъкъ. Дърпа тя, скуби едрата трева, наглъща я цѣла, па току се умори, присвий се нѣйде на сѣнка и започне да преживя. А баба Пройчовица, като я види да легне, помислюва, че пашата не харесва, извади хурката и я подкара друга паша да ѝ търси. И цѣлъ день отъ синоръ на синоръ скиташе, та нито тя работа виждаше, нито кравата се напасваше.

Тѣй мина много време. Смѣха се нашенци на баба Пройчовица, кжсаше се отъ ядъ дѣдо Пройчо. И паднѣше ли му пжтъ нѣкога край кжщата си да мине, заобикаляше я. Дотолкова му бѣха отмиляли и домъ, и баба, заради пустата крава. . .

Единъ день дойдоха въ село трима таксидиоти. Вие може да не сте чували за таксидиотитѣ. Това сж грѣцки калугери, които въ наше време хо-

дѣха отъ село на село да събиратъ дикизма и харизма за манастиритѣ. Влѣзатъ въ село, че като заредятъ отъ кжща въ кжща по просия. Събиратъ тѣ за Бога, за св. Богородица, за св. Петка, за всички светии

и най-много за себе си. Обещаваха на бедния народъ, че ако харижатъ нѣкой добитъкъ на манастира, ще молятъ Бога да имъ прати много берекетъ въ кжщи, и така скланяха богобоязливцитѣ, та ги даряваха — едни овни, други телци, агнета, шилета, овце, крави, та дори и волове.

Отъ кжща въ кжща, най-подиръ таксидиотитѣ се отбили у баба Пройчовица. Видѣли тѣ кравата да пре-